

[Drachmann.]

at *han* kan selv skrive sine ledende Artikler og rose sig selv og sit Parti, men det samme kan man desværre ikke sige om os. Jeg har liggende for mig et smukt Uddrag af, jeg tør sige, selvrosende Artikler i „Social-Demokraten“ gennem de sidste Dage, og ærede Tilhørere vil have hørt en smuk Ekstrakt af samtlige disse Artikler i den Tale, der her blev holdt, med de meget store Sving og Krumspring. Men altsaa, en saadan Presseorganisation staar endnu ikke til vor Raadighed.

En lille Korrektion vil dog vist være rigtig overfor de Læsere, som kun har „Social-Demokraten“ at holde sig til. Det, der er sket, er, at Socialdemokratiet er gaaet med til at bevilge Regeringen Madsen-Mygdal, som man ellers ikke ynder, en Forhøjelse af Cigaretafgiften fra 10 Mill. Kr. til 20 Mill. Kr. og som Nettoresultat: en Forhøjelse af de indirekte Afgifter paa over 6 Mill. Kr. Til Gengæld har man saa opstillet et Beskæftigelsesproblem.

Herom vil jeg sige, at vi fra vor Side altid har sat Beskæftigelsesproblemet i første Række; men den Gang der forelaa virkelig alvorlige Lovforslag — hvad jeg ogsaa nævnte før —, var der nogen, der glemte at støtte os, blandt andre det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Da kunde en virkelig stor Part af de 50 000 arbejdsløse, der var Tale om, være blevet hjulpet. Overfor de problematiske 600 Mand, der her er Tale om at kunne skaffe Beskæftigelse, er det, jeg har tilladt mig efter det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Beregningsmaader at opstille det lille Tankeeksperiment, som ingen har turdet modsige — forudsat, at de Himmelstrupske Beregningsmaader er rigtige. Dette belyser i Virkeligheden, hvad det foreliggende Lovforslag betyder med Hensyn til Beskæftigelse. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg understregede Beskæftigelsesmomentet saa stærkt, men jeg vilde, som sagt, ønske, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vilde støtte os og vilde have støttet os, den Gang vi havde alvorlige Lovforslag fremme. Og det er mig ikke begribeligt, at Venstre har kunnet lade sig lokke med til et saadant Tab for Statskassen som 4½ Mill. Kr. paa en decideret Luksusbeskatning for denne problematiske Gevinst.

Hvis vi havde troet, at der var Alvor og Realitet i denne Sag — beskæftigelsesmæssigt —, havde vi ogsaa stillet os anderledes. Men de Udtalelser, der foreligger for os, de, vi henholder os til, de officielle, lader ganske klart forstaa, at dette er problematisk og derfor er de Højder, det ærede

Medlem Hr. Borgbjerg her søgte at svinge sig op til — jeg kunde sige fuldkommen ude i det blaa, de hører ingen Steder hjemme, de er ubegrundede.

Blot et enkelt Spørgsmaal kunde jeg have Lyst til at gøre det ærede Medlem Hr. Borgbjerg: Har han Garanti for denne paastaaede Merbeskæftigelse? Vi har, som sagt, ikke kunnet faa Øje paa den fra nogen Side, vi har tværtimod overalt, hvor vi har spurgt om den, mødt stærke Tvivl. Men hvis det ærede Medlem Hr. Borgbjerg virkelig har faaet Garanti for denne Merbeskæftigelse, saaledes som Tilfældet var i vore Kriselovforslag endnu saa sent som i Foraaret, vilde Oplysning herom interessere mere end de almindelige Talemaader, det ærede Medlem bevægede sig i.

Men i øvrigt maa jeg sige, at den Respekt, det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Fantasi maatte indgyde — og jeg tror, at alle, der hørte hans Tale her, blev overvældet af denne Fantasi —, indgød den ogsaa mig med Hensyn til det ærede Medlems Udredelse af, hvad der er foregaaet indenfor Udvalget. For der foregik jo det — og det var Hemmeligheden ved hele Udvalgsarbejdet —, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg blev syg, og under hans Sygdom var det, at hele Frontforandringen skete, at Socialdemokratiet gik stik imod, hvad det ærede Medlem Hr. Borgbjerg havde sagt her ved første Behandling. Da var det, de nye Kræfter kom frem, som tog Overmagten, og, som sagt, det er en Kompliment til det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Fantasi, at han alligevel ved, hvad der er foregaaet, selv i de halvanden Uge, hvor vi maatte savne hans saa fornøjelige og interessante Selskab. Men jeg tror nok, at den Sygdom i nogen Grad er Forklaring paa den Frontforandring, der kom, og som derfor undskylder reelt det ærede Medlem Hr. Borgbjergs kolossale Omvendelse fra første til anden Behandling.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager har jeg kun et Par Bemærkninger. Den højtærede Finansminister var jo inde paa det samme som det ærede Medlem Hr. Clausager med Hensyn til Arbejdet i Udvalget, og her har min Partifælle det ærede Medlem Hr. Korsgaard svaret Ministeren, et Svar, som jeg ganske kan tiltræde, og som i Virkeligheden ogsaa er Svar paa det ærede Medlem Hr. Clausagers Fremstilling. Man plejer maaske ikke at omtale et Udvalgs Forhandlinger, det skal jeg principielt give baade Ministeren og det ærede Medlem Hr. Clausager Ret i; men man plejer heller ikke at benytte et Udvalg til at frem-